

Form og Udtryk, har maattet slutte sig saa noie som muligt til det fra den Nordiske Mynt-commissionens Side foreliggende Forflag til Overenskomst, indskrænke os til nedenstaaende Bemærkninger.

Til §§ 2 og 3.

Da den danske Lovgivning ikke har indført Kilogrammet som Bægtmaal, medens denne fremmede Bægtbestemmelse af Hensyn til Sverig og Norge har maattet benyttes i Conventionsudkastet istedetfor det danske Handelspund = 500 franske Grammer efter Loven af 19de Februar 1861, og da der endnu ikke er givet det franske Meter-system nogen almindelig Anvendelse i vore Lovgivningsforhold, har det været anseet formelt nødvendigt at give den foreslaaede legale Betegnelse af Kilogrammet og af Millimetren, som indeholdes respektive i Udkastets § 2, anden Passus og i § 3, tredje Passus.

Til §§ 5 og 6.

Med Hensyn til den nye Mynts Inddeling bestemmer Conventionsudkastet, at Decimalsystemet skal anvendes, og i Art. 5 og 6 nævnes de enkelte Myntforter, der efter den eller de paagældende Regjeringers Valg kunne udmyntes.

Udførlige af de i denne Mynttræffe opførte Mynter ere forsaavidt mindre heldige, som de ikke passe ind i Decimalinddelingen og derved let, hvis de skulde komme i almindelig Brug, kunde vanskeliggjøre Anvendelsen af Decimalberegningen og af de med den forbundne store Betælsel; dette gjælder navnlig om 4-Krondaleren, 40-Dren og 25-Dren.

En anden Betragtning, nemlig Hensynet til de i Danmark bestaaende Pris- og Myntforhold, taler dels for dels imod Bibeholdelsen af de nævnte Myntforter. Det er saaledes af Bigtighed, at Befolkningen i den nye Mynttræffe kan finde Holdpunkter, der svare til dens tilvante Værdibegreber; dette taler for Bibeholdelsen i Danmark af 25-Dren, der i Værdi svarer til 12 Skilling Rigsmynt. Egnende Hensyn tale derimod for ikke i Danmark at udmynte navnlig 40-Dren, der i Værdi svarer til omtrent 19 Skilling, en Sum, der kun sjelden anvendes ved Prisanfættelser; der er desuden Udset til, at 40-Dren og 10-Dren i mange Detailpriser, der sædvanmæssig fastsættes i runde Summer, ville træde i Stedet for Markstykket og 4-Skillingen, og mange Udgifter derved blive forøgede. Dgsaa 5-Drestykket vil vistnok finde mindre god Optagelse her i Landet.

Endvidere kan det anføres, at vor nuværende danske Mynttræffe, foruden at være kort, endnu har den ikke uvæsentlige Fordel, at enhver af Mynterne kan ombyttes ved et helt Antal af den nærmest liggende lavere Mynt, medens derimod den nye Mynttræffe ikke har nogen af disse Fordele, hvorimod den vil kunne opnaae dem ved at udstyre nogle af Myntforterne, navnlig 4-Krondaleren, 50-Dren, 40-Dren og maastee 25-Dren.

Naar vi desuagtet ikke have indstillet nogen Forandring i den af den Nordiske Mynt-commission foreslaaede Mynttræffe, da har det nærmest været af Hensyn til Sverig og Norge. Thi vel er den givne Mynttræffe ren facultativ, den angiver hvilke Mynter, der kunne udmyntes, og overlader det til den enkelte Regjering at bestemme, hvilke af disse der skulle udmyntes; men alligevel vilde det formentlig være en noget stødende Fremgangsmaade, om man i Danmark ved Lov vilde forbyde Regjeringen at mynte en Del af den Mynttræffe, der er fremkommen som et Compromis mellem de forskellige Interesser. Dgsaa den Omstændighed, at alle de Mynter, som indeholdes i den conventionsmæssige Mynttræffe, skulle være lovligt Betalingsmiddel her i Landet, turde tale for ikke at udelade nogen af dem i den særlige danske Myntlov, for ikke at berede dem Banfæltighed ved at vinde Indgang her i Landet. Disse Grunde have været afgjørende for Commissionen til ikke at foreslaae ligefrem ved Lov at forhindre Udmyntningen af den hele Mynttræffe; men vi have dog anseet det for rigtigt at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa det efter vor Formening Dnskelige i, at der i al Fald foreløbig ikke udmyntes 40-Drer, ligesom